

[Rahbæk Møller]

kun gøres ved aftale eller ved lov. Derfor vil denne lovgivning ingen virkning have. Det er muligt, at enkelte pensionskasser vil investere lidt mere, men det er der rigelig plads til inden for den eksisterende lovgivning. Det, der er behov for, er en pligt til at investere og en beskatning af rentetilvæksten, så længe forrentningen er så høj, som den er nu.

Man plejer at oplyse om, hvilken stilling man tager til et lovforslag, og det vurderer man ud fra lovforslagets virkninger. Vi er oprigtig talt i tvivl. Da forslaget efter vores vurdering ingen virkning har, aner vi simpelt hen ikke, hvilken stilling vi skal tage. Så vidt vi kan se, er det ganske ligegyldigt, om det bliver vedtaget eller ej.

Jeg vil slutte af med et spørgsmål. Det har været rejst nogle gange. Det er et spørgsmål om EFs 1. livsforsikringsdirektiv. Det har vi spurgt om og vil stille flere spørgsmål om. Vil en pligt til at investere være i modstrid med dette direktiv, eller vil det ikke? Vi har fået forskellige modstridende svar. Jeg vil godt have konkret at vide: kan vi gøre det inden for direktivet eller ikke?

Janne Normann (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Lawaetz, at jeg tror nu nok, at fru Lissa Mathiasen sagde »aktivforhøjelse«; sådan hørte jeg det i hvert fald, og så er vi vist alle enige.

Det er med velvilje, men også med et skuldertræk, vi modtager dette lovforslag, for det er da meget vigtigt at udvide mulighederne for at investere i erhvervslivet, men det drejer sig altså om at gøre disse investeringer mere attraktive, og det tror jeg såmænd ikke de bliver ved det foreliggende lovforslag. Men det er da udmærket at åbne muligheder for, at forsikringssselskaberne og pensionskasserne kan investere noget mere.

Jeg er meget skeptisk over for § 6, hvor der står noget om at oprette investeringsvirksomheder. Jeg vil gerne vide, om det skal være en ny slags pengeinstitutter eller en ny måde at lave kreditvurdering på. Jeg håber, vi fra industriministeren enten nu eller senere under udvalgsarbejdet kan få noget oplysning om, hvad der ligger i denne eventuelle oprettelse af nye investeringsvirksomheder.

Jeg vil gerne understrege, at for det radikale venstre er det afgørende at få det gjort attraktivt at investere i erhvervslivet. Det gør

vi nok i nogen grad med ændring af aktieavancebeskatningsloven nu, men det er stadig væk alt for lidt. Vi har lagt vægt på i de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, vi har aftalt, simpelt hen at gøre det mere attraktivt at sætte sine penge i erhvervslivet end i pantebreve og obligationer. Det er også alt for lidt attraktivt at spare op i banker og sparekasser, som jo igen kan investere penge i erhvervslivet.

Det er derfor, jeg må betegne dette lovforslag som godt nok, men hvor effektivt bliver det? Jeg har ikke megen tiltro til det.

Arne Melchior (CD):

Fru Janne Normann talte om skuldertræk. Jeg fik lidt gåsehud, da jeg læste visse afsnit af dette lovforslag, men jeg vil da indrømme, at jo mere hr. Rahbæk Møller nu tog afstand fra det, jo gladere begyndte jeg at blive for det, og når hr. Waldorff nu har haft ordet om lidt, ender det vel med, at jeg bliver en varm tilhænger. Man kan aldrig vide.

Det er klart, at der er mange gode intentioner i dette forslag, og i forhold til, hvad der var lagt op til for et års tid siden, er det ligefrem fortrinligt, og jeg vil næsten hylde ministeren for den sætning, der står i de almindelige bemærkninger:

»Den reale værdi af de fremtidige pensioner er således afhængig af et vel fungerende erhvervsliv, og det vil være i arbejdstagernes interesse at deltage i forsøget på i disse år at forøge investeringerne og aktiviteten særligt i de eksporterende og importkonkurrerende erhverv.«

Jeg er enig i hele sætningen, men det er den første del, jeg er glad for at se.

Man kan jo tit have glæde af samarbejdet med vores industriminister, og min tillid til ham er også baggrunden for, at jeg kan tilsi-ge, at vi i udvalgsarbejdet vil stille os interesseret velvillige, men at der nok må ske en meget grundig gennemgang.

Hvis lovforslaget ikke når at blive gennemført i indeværende samling, og hvis det skyldes, at man simpelt hen ikke er færdig med virkelig at kulegrave problemerne, vil det nok ikke være nogen stor ulykke, for intentionerne om at skaffe risikovillig kapital til erhvervslivet er ikke nogen hasteforanstaltning. Så vidt jeg ved, mangler der ikke kapital, heller ikke risikovillig kapital, til ud-